

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XV. — Wydana i rozesłana dnia 19 kwietnia 1883.

43.

Dokument koncesyi z dnia 11 marca 1883,

na koleje miejscowe z Minkowic do Swolenowci, z Sadska do Nimburga i od stacyi w Litowlu do miasta Litowla.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austryacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno i Dolno Szląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy uprzyw. Spółka austryacko-węgierska kolei państwa podała prośbę o udzielenie jej koncesyi na budowę i utrzymanie w ruchu projektowanych przez nią kolei miejscowych z Minkowic do Swolenowci, z Sadska do Nimburga i od stacyi w Litowlu do miasta Litowla, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczonyj Spółce koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustaw z dnia 25 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 56) i z dnia 26 grudnia 1882 (Dz. u. p. Nr. 180), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy uprzyw. Spółce austryacko-węgierskiej kolei państwa prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu następujących kolei, które wybudowane być mają jako miejscowe ze szlakiem normalnym:

- a) z Minkowic do Swolenowci z uściem do kolei miejscowej kralupsko-welwarskiej;
- b) z Sadska do Nimburga, będącej przedłużeniem kolei miejscowej porziczańsko-sadskiej;
- c) od stacyi w Litowlu do miasta Litowla.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

1. uwolnienie od stępli i opłat od wszelkich umów, wpisów hipotecznych, podań i jakichkolwiek innych dokumentów, tyczących się zebrania kapitału i zabezpieczenia odsetków, jakoteż ruchu aż do czasu otwarcia ruchu, tudzież od dokumentów, tyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu;
2. uwolnienie od stępli i opłat pierwszej emisji akcji i obligacyj z prawem pierwszeństwa, tudzież kwitów tymczasowych i wpisu hipotecznego obligacyj z prawem pierwszeństwa, jakoteż od opłat za przeniesienie własności zakupionych gruntów;
3. uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
4. uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat trzydzieści (30), licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Uprzyw. Spółka austriacko-węgierska kolei państwa obowiązana jest rozpocząć budowę kolei koncesyonowanych natychmiast po otrzymaniu pozwolenia na budowę, ukończyć ją najpóźniej do dnia 31 grudnia 1883, gotowe koleje oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, złożyć ma Spółka na żądanie Administracyi państwa odpowiednią kaucyą w gotówce albo w tych papierach, w których wolno lokować fundusze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 4.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych niższych, a to stósownie do postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na północnej linii uprzyw. austriacko-węgierskiej Spółki kolei państwa kiedykolwiek obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej obu połów monarchyi, do strzelców krajowych tyrolskich, i to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, tudzież do korpusu straży wojskowej sądów cywilnych wiedeńskich, do żandarmeryi, jakoteż do straży skarbowej i straży bezpieczeństwa po wojskowemu uorganizowanej.

Spółka zobowiązuje się przystąpić do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu parku

do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, tudzież do postanowień organicznych i instrukcyj dla oddziałów kolei polowej, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1 czerwca 1871.

Ten obowiązek przystąpienia odnosi się także do umowy ze spółkami kolejowemi względem pomagania sobie nawzajem swoją służbą w razie przewożenia większych transportów wojskowych i do przepisu o transportach wojskowych na kolejach żelaznych.

Zobowiązania te ciężą na Spółce tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei koncesyonowanej jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwołonemi ułatwieniami a orzeka o tem ministerstwo handlu.

Spółka zobowiązuje się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i Obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

We względzie koncesyonowanej kolei miejscowej z Minkowic do Swolenowic ciężą nadto na Spółce obowiązek, że w razie uruchomienia wojska lub wojny winna wstrzymać ruch o tyle i na tak długo, o ile Władza wojskowa uzna to za potrzebne z przyczyny ruchów wojskowych lub jakichkolwiek innych czynności wojennych na drogach, któreby kolej przecinała.

§. 5.

Do kolei miejscowych, niniejszem koncesyonowanych, stosują się zresztą odpowiednio postanowienia, zawarte w §§. 4 do 11 dokumentu koncesyjnego z dnia 21 sierpnia 1881 (Dz. u. p. Nr. 107), jednakowoż niezawisłe od służącego Rządowi na mocy §. 6 umowy protokolarnej z dnia 10 a względnie 12 listopada 1882 prawa, iż w razie odkupienia linii węgierskich, kiedykolwiekby to po dniu 1 stycznia 1895 nastąpiło, może odkupić również przed terminem odkupienia, w koncesyi ustanowionym, wszystkie austriackie linie Spółki a więc także koleje niniejszem koncesyonowane, za opłatą renty rocznej na podstawie czystych dochodów wymierzonej.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej, i nadając Spółce prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkiemi postanowieniami w niej zawartemi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia jedenastego miesiąca marca, w roku zbawienia tysiąc ośmset ośmdziesiątym trzecim, Naszego panowania trzydziestym piątym.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

44.

Dokument koncesyi z dnia 14 marca 1883,

na kolej żelazną parową z Lipy czeskiej do Mimoni.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno i Dolno Szląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy Spółka austriacka kolei miejscowych w Pradze podała prośbę o udzielenie jej koncesyi na budowę i utrzymywanie w ruchu projektowanej kolei miejscowej od stacyi w Lipie czeskiej na uprzyw. kolei północnej czeskiej do Mimoni, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczonej Spółce koncesyą niniejszą, na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustaw z dnia 25 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 56) i z dnia 26 grudnia 1882 (Dz. u. p. Nr. 180), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy Spółce austriackiej kolei miejscowych prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako miejscowa ze szlakiem normalnym od stacyi w Lipie czeskiej na uprzyw. kolei północnej czeskiej przez Starą Lipę i Zakupy do Mimoni z odnogą z Zakup do fabryki cukru w Nowych Zakupach.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

- a) uwolnienie od stępli i opłat od wszelkich umów, wpisów hipotecznych, podań i jakichkolwiek innych dokumentów, dotyczących się zebrania kapitału i zabezpieczenia odsetków, jakoteż ruchu aż do czasu otwarcia ruchu, tudzież od dokumentów, dotyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu;
- b) uwolnienie od stępli i opłat pierwszej emisji akcyj i obligacyj z prawem pierwszeństwa, tudzież kwitów tymczasowych, jakoteż od opłat za przeniesienie własności zakupionych gruntów;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;

d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat trzydzieści (30), licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Spółka obowiązana jest rozpocząć budowę kolei w §fie 1 wzmiankowanej natychmiast, ukończyć ją w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, złożyć ma Spółka odpowiednią kaucyą w tych papierach, w których wolno lokować fundusze sieroce.

§. 4.

Do wybudowania tej kolei koncesyonowanej, jakoteż projektowanej kolei dowozowej do fabryki cukru w Nowych Zakupach, nadaje się austriackiej Spółce kolei miejscowych prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie Spółce do wybudowania wszelkich odnóg, prowadzących do zakładów przemysłowych, gdyby Rząd uznał potrzebę wybudowania takich kolei ze względu na dobro publiczne.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej, zastosować się powinna Spółka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, jakie ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa przepisanych w Porządku ruchu kolei żelaznych, o ile ze względu na zmniejszenie chyżości największej, ministerstwo handlu uzna to za możliwe, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda ministerstwo handlu.

§. 6.

Spółka obowiązana jest w razie uruchomienia wojska lub wojny wstrzymać ruch na kolei koncesyonowanej bez pretensyi do wynagrodzenia o tyle i na tak długo, o ile Władza wojskowa uzna to za potrzebne z przyczyny ruchów wojskowych lub jakichkolwiek innych czynności wojennych na drogach publicznych, któreby kolej przecinała.

§. 7.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia na czas okresu koncesyjnego ruchu kolei koncesyonowanej na rachunek koncesyonariusza z prawem ustanawiania taryf, w którym to razie koncesyonariusz obowiązany jest zwrócić Rządowi kosztą z powodu tego utrzymywania ruchu rzeczywiście poniesione a które według okoliczności będą ryczałtowo oznaczone.

§. 8.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych znizowanych a to stósownie do postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na uprzyw. kolei północnej czeskiej kiedykolwiek obowiązywać będą.

Postanowienia te stósowane będą także do Obrony krajowej obu połów monarchyi, do strzelców krajowych tyrolskich, i to nietylko, gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także, gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, tudzież do korpusu straży wojskowej sądów cywilnych wiedeńskich, do żandarmeryi, jakoteż do straży skarbowej i straży bezpieczeństwa po wojskowemu uorganizowanej.

Spółka zobowiązuje się przystąpić do zawartej przez Spółki kolei austryackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu parku do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, tudzież do postanowień organicznych i instrukcyi dla oddziałów kolei polowej, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1 czerwca 1871.

Ten obowiązek przystąpienia odnosi się także do umowy ze spółkami kolejowymi względem wygadania sobie nawzajem swoją służbą w razie przewożenia większych transportów wojskowych i do przepisu o transportach wojskowych na kolejach żelaznych.

Zobowiązania te ciążą na Spółce tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na tej kolei jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urzędzonej i eksploatowanej z dozwołonemi ułatwieniami.

Spółka zobowiązuje się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 9.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, po upływie zaś tego czasu traci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdy określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie będą dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §. 11 lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne a mianowicie wstrząśnieniami politycznymi i finansowemi.

§. 10.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie, a w tym razie wynagrodzi Spółkę gotówką.

Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu lat siedmiu przed rzeczywistą chwilą odkupu, z tego stracone będą czyste dochody dwóch lat najniepomysłniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Gdyby jednak średni dochód czysty w ten sposób obliczony nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, która potrzebna jest do oprocentowania po 5 od sta i umorzenia kapitału zakładowego imiennego, przez Rząd zatwierdzonego, w przeciągu okresu koncesyjnego, natenczas ta suma roczna uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

W przerzeczony sposób postąpi się także w tym wypadku, gdyby kolej odkupiona być miała przed upływem siódmego roku ruchu.

Celem wynagrodzenia Spółki, administracya państwa, podług własnego wyboru, albo płacić jej będzie rentę, równającą się powyższym dochodom średnim a względnie najmniejszym, a to z dołu, w ratach półrocznych dnia 1 stycznia i dnia 1 lipca każdego roku aż do upływu okresu koncesyjnego, albo zapłaci jej jednorazowo sumę, odpowiadającą policzalnej, na podstawie oprocentowania po pięć od sta wymierzonej wartości kapitałowej rat rocznych, które od chwili odkupu kolei wypadałoby płacić aż do upływu okresu koncesyjnego.

Suma kapitału zakładowego rzeczywistego podlega zatwierdzeniu Rządu.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta stąd poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwoił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatę ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia, w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei, niniejszem koncesyonowanej, ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów.

§. 11.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów (§. 10).

Tak wtedy, gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 10), zatrzyma Spółka na własność utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa fundusz zasobny i należące się jej aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki, z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił ją z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 12.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia, ponawiało się naruszenie lub zaniedbanie obowiązków w dokumencie koncesyi lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej, i nadając Spółce prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami, w niej zawartemi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia czternastego miesiąca marca, w roku zbawienia tysiąc ośmset ośmdziesiątym trzecim, Naszego panowania trzydziestym piątym.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

45.

Ustawa z dnia 9 kwietnia 1883,

o ponownym dodatku ze skarbu państwa na uregulowanie części Adygi od Gmund aż do Masetto.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje :

§. 1.

Na pokrycie kosztów rozszerzenia budowli regulacyjnych w części Adygi od Gmund aż do Masetto, rozporządzonego ustawą z dnia dzisiejszego, w sumie 600.000 zł. preliminowanych, wypłaci skarb państwa nieprzekraczalną sumę 200.000 zł.

Dodatek ten ma być do funduszu regulacyjnego wniesiony w ciągu pozostałego jeszcze czasu budowy i użyty stósownie do przepisów §. 4 ustawy z dnia 23 kwietnia 1879 (Dz. u. p. Nr. 64) o regulacji Adygi.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom rolnictwa, spraw wewnętrznych i skarbu a nabywa ona mocy jednocześnie z wzmiankowaną ustawą krajową (§. 1).

Wiedeń, dnia 9 kwietnia 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Dunajewski r. w.

46.

Rozporządzenie Ministra handlu z dnia 10 kwietnia 1883,

tyczące się wykonania ustawy z dnia 28 lutego 1883 (Dz. u. p. Nr. 25) o czasowem uprzywilejowaniu przedmiotów, nadesłanych na wystawę międzynarodową przyrządów elektrycznych, która odbędzie się w Wiedniu w r. 1883.

Na zasadzie ustawy z dnia 28 lutego 1883 (Dz. u. p. Nr. 25), wydaję w porozumieniu z król. węgierskim Ministrem rolnictwa, przemysłu i handlu następujący przepis wykonawczy:

1. Prośbę o uzyskanie listu opiekuńczego podać trzeba do departamentu przywilejów w c. k. ministerstwie handlu najpóźniej do chwili przed samem otwarciem wystawy lub przed umieszczeniem przedmiotu później na wystawie i dołączyć do niej należy dokładny opis przedmiotu, który ma być przez wystawcę podpisany, jakoteż, o ile to jest potrzebne do zrozumienia rzeczy, odpowiednie plany i rysunki, w dwóch egzemplarzach, całkiem jednobrzmiących, w osobnych kopertach.

Gdy prośbę podaje pełnomocnik, winien nadto dołączyć do niej swoje pełnomocnictwo.

2. Zanim prośba będzie wzięta do urzędowego załatwienia, zbadać należy w obecności podającego, czy są dołączone do niej przepisane ustawą załączki a to w osobnych kopertach, na których nazwa przedmiotu i nazwisko ubiegającego się ma być napisane a jeżeli prośbę podaje pełnomocnik, czy dołączył swoje pełnomocnictwo.

Jeżeli w tym względzie czego niedostaje, natenczas, nie biorąc próśby do urzędowego załatwienia, trzeba poprostu zwrócić ją podającemu do uzupełnienia, z oznajmieniem powodu.

Na prośbach zaś, które znalezione będą w porządku pod powyższemi względami i które przeto mają być wzięte do załatwienia, zapisać trzeba na stronie zewnętrznej dzień i godzinę podania.

Czy przedmiot kwalifikuje się pod względem technicznym do uprzywilejowania, ocenia się podług przepisów §§. 1, 2 i 5 ustawy z dnia 15 sierpnia 1852 (Dz. u. p. Nr. 184).

Trzeba więc zbadać pod tym względem przedmiot, dla którego o list opiekuńczy proszono, nie podejmując jednak bynajmniej żadnego zgoła dochodzenia, celem przeświadczenia się o nowości lub pożyteczności owego przedmiotu.

Badając przedmiot, trzeba obejrzeć obadwa egzemplarze opisu, bez względu czy proszono czy nie proszono o zachowanie tajemnicy, poczem, jeżeli podano je opieczętowane, napowrót zapieczętować je należy pieczęcią urzędową.

Przy tem przeglądaniu przekonać się należy także, czy obadwa egzemplarze wzmiankowanych dokumentów są całkiem zgodne, jak tego wymaga ustawa, gdyby zaś dostrzeżono, iż się od siebie różnią, wezwać trzeba ubiegających się, aby temu zaradzili a to niezwłocznie, bądź co bądź zaś przed wygotowaniem listu opiekuńczego.

Aby przerweczone badanie było całkiem skuteczne, zachowywać trzeba ten sam sposób postępowania, co przy zwyczajnych prośbach o przywileje.

Dla przedmiotów, które drogą powyższego badania według przerzeczonych przepisów ustawy o przywilejach nie będą uznane za kwalifikujące się do opieki przywilejnej, nie może też być dany list opiekuńczy a przeto prośby, które się ich tyczą, załatwić trzeba odmownie.

Podobnie i to bez dalszego badania rzeczowej sposobności przedmiotów o które chodzi, odrzucić należy po prostu prośby o wydanie listów opiekuńczych, gdyby podane zostały dopiero po otwarciu wystawy lub w razie późniejszego umieszczenia owego przedmiotu na wystawie, dopiero po tem późniejszym onegoż umieszczeniu.

3. Listy opiekuńcze wydawać będzie departament przywilejów w c. k. ministerstwie handlu z współdziałaniem i kontrasygnowaniem urzędnika, którego węgierski Minister rolnictwa, przemysłu i handlu do tego przeznaczy a list taki zapewnia posiadaczowi od wyrażonego w nim dnia umieszczenia owego przedmiotu w lokalu wystawy, aż do dnia 31 grudnia 1883 włącznie, te same prawa, któreby nadawał mu przywilej prawidłowo nabyty.

Przy tem zostawia się mu prawo ubiegania się u władzy właściwej o opiekę przywilejną dla tegoż przedmiotu w myśl przepisów ustawy o przywilejach, przed upływem powyższego terminu opieki.

4. We względzie nadawania listów opiekuńczych, postępować się będzie zawsze w ścisłym porozumieniu z urzędnikiem wyznaczonym do tego przez kr. węgierskie ministerstwo rolnictwa, przemysłu i handlu.

Listy opiekuńcze będą wygotowywane według dołączonego wzoru a przeto każdy list opiekuńczy podawać ma nazwisko i miejsce zamieszkania nabywcy, według okoliczności także pełnomocnika, jeżeli tenże użył go do podania prośby, krótki opis przedmiotu, nakoniec dzień od którego się opieka poczyna i dzień, w którym termin opieki upływa dla wszystkich przedmiotów.

Gdyby posiadacze takich listów opiekuńczych, dopóki jeszcze są ważne, podali do departamentu przywilejów w c. k. ministerstwie handlu prośbę o zwyczajną opiekę przywilejną, prośba taka nie będzie przyjęta a podający odesłani będą do władz i urzędów, które według ustawy o przywilejach są upoważnione do ich odbierania.

Podobnie tam odesłane będą wszelkie podania, do rzeczowego departamentu przywilejów wniesione, w których posiadacze takich listów opiekuńczych zaskarżaliby trzecie osoby o naruszenie nabytego przez nich prawa obrony, które to skargi o takie naruszenie prawa rozstrzygać będą władze właściwe, w ustawie o przywilejach do tego przeznaczone.

W przypadkach takich, władze te, celem sprawdzenia stanu rzeczy, zgłoszą się do departamentu przywilejów o udzielenie im jednego egzemplarza opisów, na podstawie których listy opiekuńcze wydano, a ten będzie im zawsze bez trudności przesłany z nadmienieniem, czy zachowania tajemnicy żądano lub nie, pod warunkiem zwrotu i z jednoczesnem odpowiedniem zanotowaniem w rejestrze.

5. Rekursa lub zażalenia przeciw odmówieniu listu opiekuńczego nie są dopuszczalne.

Gdyby zaś występowano przeciw mocy prawnej wydanych listów opiekuńczych, w tym względzie orzekać będą władze, które obowiązująca ustawa o przywilejach do tego przeznacza.

6. Gdyby więc zażalenia takie podane zostały do departamentu przywilejów, tenże ich nie przyjmie, lecz odesła podających do władz właściwych.

We względzie wydawania władzom, do orzekania w tej mierze powołanym, opisów, na zasadzie których udzielono listy opiekuńcze, obecnie zaskarżone, trzymać się należy powyższego przepisu, tyczącego się sporów o naruszenie prawa.

7. Wydane listy opiekuńcze ogłaszane będą w dzienniku urzędowym austriackim i węgierskim.

Przeoglądanie rejestru wydanych listów opiekuńczych jest każdemu dozwolone; należące jednak do nich opisy, plany, modele itp. zachowywane będą w tajemnicy, jeżeli tego w prośbie żądano.

8. Gdyby pomimo rozporządzeń powyższych napotkano na jakie wątpliwości w stosowaniu ustawy, przedstawić je należy do decyzji Ministrowi handlu.

Pino r. w.

Wzór listu opiekuńczego.

L. rejestru . . .

Wystawa międzynarodowa przyrządów elektrycznych w r. 1883.

List opiekuńczy.

Podpisani potwierdzają niniejszem, że pan (pani) N. N. z
 (pełnomocnik) na podstawie i stósownie do warunków ustawy
 z dnia 28 lutego 1883 i XXVII artykułu ustawy węgierskiej z r. 1882, jakoteż
 XIII artykułu ustawy z r. 1883 i przepisu wykonawczego do tej ustawy, uzyskał
 dla przedmiotu poniżej opisanego, znajdującego się na wystawie międzyna-
 rodowej przyrządów elektrycznych 1883 w Wiedniu, t. j.

 opiekę przywilejną na czas od
 jako dnia umieszczenia
 aż do dnia włącznie.

Wiedeń, dnia

Za król. węgierskie ministerstwo
rolnictwa, przemysłu i handlu.

Z departamentu przywilejów w c. k.
ministerstwie handlu.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu I. Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1883 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, iliryjsko-kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa wynosi za cały rocznik 1883 w którymkolwiek z ośmiu języków **2 zł. 50 c.** i można go odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie.

Cena roczników 1864 do 1882 włącznie, ale tylko dla tych, którzy zechcą nabyć wszystkie, wynosi 38 zł.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można po następujących cenach:

Rocznik 1851 za 1 zł. 30 c.

" 1856 " 2 " 45 "

" 1857 " 2 " 85 "

" 1861 " 1 " 50 "

" 1862 " 1 " 40 "

" 1863 " 1 " 40 "

" 1864 " 1 " 40 "

" 1865 " 2 " — "

" 1866 " 2 " 20 "

" 1867 " 2 " — "

" 1868 " 2 " — "

" 1869 " 3 " — "

" 1870 " 1 " 40 "

Rocznik 1871 za 2 zł. — c.

" 1872 " 3 " 20 "

" 1873 " 3 " 30 "

" 1874 " 2 " 30 "

" 1875 " 2 " — "

" 1876 " 1 " 50 "

" 1877 " 1 " — "

" 1878 " 2 " 30 "

" 1879 " 2 " 30 "

" 1880 " 2 " 20 "

" 1881 " 2 " 20 "

" 1882 " 3 " 50 "

Roczniki wydań w innych 7 językach z lat 1870 do 1882 włącznie, dostać można po tych samych cenach co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni.

Po upływie tego terminu reklamujący zapłacić winni należytość handlową ($\frac{1}{4}$ arkusza za 1 c.).

Po tej samej cenie dostać można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.